

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Josan Gheorghe împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 12 ianuarie 2016 Josan Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, a fost angajat al organelor afacerilor interne cu drept de a primi pensie pe linia MAI, totodată în perioada 16.01.2004 – 19.09.2008 a activat exclusiv în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie al MAI, iar prin ordinul Comisarului General de Poliție mun. Chișinău nr. 109 ef din 19 septembrie 2008 a demisionat din cadrul organului afacerilor interne cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI, începînd cu luna noiembrie 2008, fiindu-i calculată vechimea în muncă de 21 de ani 1 lună și 5 zile.

Consideră că angajatorul urma să-i calculeze vechimea în muncă cu avantaje, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada de activitate precum și în cadrul izolatorului în perioada 16.01.2004 – 19.09.2008.

Menționează că la 03 noiembrie 2015 s-a adresat cu cerere prealabilă Ministerului Afacerilor Interne, iar prin răspunsul din 14 decembrie 2015 nu i s-a comunicat recalcularea vechimii în muncă cu avantaje, cererea a fost lăsată fără examinare.

Solicită obligarea Ministerului Afacerilor Interne să-i efectueze recalcularea vechimii în muncă, cu indicarea avantajelor a două luni vechime pentru o lună în serviciu pe perioada activității în cadrul Batalionului Serviciului Escortă și Pază a Comisariatului General de Poliție și respectiv pentru perioada 16.01.2004 – 19.09.2008 în cadrul izolatorului de detenție preventivă a Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău, precum și a indemnizației de concediere cu achitarea diferenței

corespunzătoare.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2017 s-a admis acțiunea, s-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să efectueze lui Josan Gheorghe recalcularea vechimii în muncă, cu indicarea în ea a avantajelor două luni vechime în muncă pentru o lună în serviciu, în perioada activității în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie al MAI, pentru perioada de activitate 16.01.2004 – 19.09.2008. S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să efectueze recalcularea indemnizației de concediere cu achitarea diferenței corespunzătoare.

Prima instanță a reținut că, cererea de chemare în judecată a fost depusă în termenul de prescripție prevăzut în art. 17 alin.(1) lit. a) și alin.(4) din Legea contenciosului administrativ și anume în termen de 30 de zile calculat de la 14 decembrie 2015, data primirii răspunsului la cererea prealabilă.

La fel, prima instanță a constatat că Josan Gheorghe a exercitat serviciul nemijlocit în Izolatorul de Detenție Provizorie al CGP mun. Chișinău în funcția de polițist pe perioada de timp 16.01.2004 – 19.09.2008, respectiv subdiviziunea menționată este entitatea care cade sub incidența reglementărilor pct.8 din Hotărârea Guvernului Nr. 78 din 21.02.1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017 s-a respins cererea de apel depusă de reprezentantul apelantului Ministerul Afacerilor Interne, Tatiana Danuța și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2017.

La 18 august 2017 reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că acțiunea este tardivă, deoarece intimatul a omis termenul prevăzut la art. 17 din Legea contenciosului administrativ precum și a art. 267 alin. (1) din Codul civil.

Menționează că intimatul nu întrunește condițiile prevăzute la art. 33 din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17.12.1996, întrucât Izolatorul de Detenție Provizoriu nu face parte din structura sistemului penitenciar.

Potrivit art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de admisibilitate constată faptul că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017 (f.d. 120-126), însă aceasta a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 11511 din 11 iulie 2017 (f.d. 127), iar recursul a fost declarat la 18 august 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (f.d.131-134). Prin urmare, calea de atac se consideră exercitată în termen.

Alegațiile din recurs precum că acțiunea este tardivă, deoarece intimatul a omis termenul prevăzut la art. 17 din Legea contenciosului administrativ precum și a art. 267 alin. (1) din Codul civil, nu pot fi reținute, întrucît acțiunea a fost înaintată în termen de 30 de zile calculat din data recepționării răspunsului la cererea prealabilă – 14 decembrie 2015, reieșind din amprenta sigiliului aplicată pe plic (f.d. 15) și data depunerii cererii de chemare în judecată – 12 ianuarie 2016 (f.d. 4), or în conformitate cu art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.

La fel, nu pot fi reținute nici cele invocate precum că intimatul nu întrunește condițiile prevăzute la art. 33 din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17.12.1996, întrucît Izolatorul de Detenție Provizoriu nu face parte din structura sistemului penitenciar, or la caz este aplicabil unicul act care reglementează raporturile

respectiv, și anume dispozițiile pct. 8 lit. d) din Hotărîrea Guvernului nr. 78 din 21.02.1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție.

Respectiv, argumentele invocate în recurs poartă un caracter declarativ fără suport probator, or instanțele inferioare au examinat multiaspectual circumstanțele cauzei prin prisma argumentelor invocate de recurent și probelor anexate la materialele cauzei cu aplicarea corectă a normelor de drept material pertinente.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o interpretare a normelor de drept efectuate de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța care nu pot fi puse la baza recursului, însă toate acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege și ale art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanța de apel a interpretat elocvent și a aplicat corect normele de drept incident speței, prin prisma circumstanțelor importante ale cauzei.

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devoluează exclusiv circumstanțe de drept ale cauzei, iar reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul al un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată, fiind neglijate în mod clar dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța a depus cererea de recurs, după ce a avut posibilitate de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate

și au aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în mod unanim ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță